

“Chúng ta phải nói to lên” và “số im lặng đáng sợ”

Tác Giả: Song Hà

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 13:55

Trách nhiệm truyền thông công giáo là phải nói lên sự thật, dù sự thật đó tạm thời không có lợi, nhưng sẽ giúp sự xói mòn xa bờ quay lùi.



Những sự thật được nói ra dù khó chịu, cũng có tác dụng để Giáo hội cần đổi mới chính mình, không đóng khung trong một chiếc lồng “duy ý chí” và tự mãn cách huyền học. Vì nhờ thế là chúng ta đã giết chết Giáo hội của mình.

Nhiều người nói rằng, chúng ta đang nói những chuyện nội bộ giáo hội, đừng chia rẽ và bóng tối nội bộ. Đó cũng là một cách nghĩ của một số người. Nhưng cũng có người cho rằng, bên cạnh câu truyền thông phải là trung thực và minh bạch, đó mới là truyền thông chân chính.

Nói ra hay không nói ra?

Bên cạnh truyền thông công số là thông tin mật chỉ có, nhiều khi chỉ là tuyên truyền đối trá, lừa bịp... đến khi người dân hiểu được sự thật thì đã muộn. Bí thư bao công viên, đồng nghiệp, đồng nghiệp họ mang tên Lê Văn Tám trên đất nước này, ngày ngày vun gieo vào đầu óc trẻ thơ những hình tượng đối trá là minh chứng hùng hồn, cần nói đến những thông tin như vậy qua đời vì những vấn đề liên quan đến Công giáo và các Phái giáo qua vụ Bất Nhã...

Còn trách nhiệm truyền thông công giáo là phải nói lên sự thật, dù sự thật đó tạm thời không có lợi, nhưng sẽ giúp sự xua xa bớt dần. Nhưng sự thật đó nói ra dù khó chịu, cũng có tác động đến Giáo hội cộng đồng chính mình, không đóng khung trong một chủ đề là “duy ý chí” và mãi mãi cách truyền họat. Vì như thế là chúng ta đã giữ chặt Giáo hội của mình.

Chính Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã tiên phong làm điều đó khi Ngài đã xin lỗi vì tội của những ai đã bỏ giáo hội xúc phạm.

Đức biết năm nay là năm Thánh 2010, trong đó Giáo hội kêu gọi sám hối, hòa giải và hy vọng. Đó cũng là một cách để thực hiện công việc truyền thông đi trên con đường sự thật, công lý. Và đó cũng là khác biệt cốt lõi giữa truyền thông công giáo và truyền thông cộng sản.

Vụ Đền Chiêm – Thánh giá bị đập nát, là điểm mấu chốt trong một chuỗi và vì việc liên quan đến Giáo hội Công giáo Việt Nam mà qua đó, người Công giáo và không công giáo, không chỉ trong nước mà cả thế giới càng hiểu được thực chất của một nhà nước như thế nào là “của dân, vì dân, do dân” và chính sách “trước sau như một luôn tôn trọng tự do tín ngưỡng” ở Việt Nam.

Nhưng, cũng qua những sự kiện đó, giáo dân Việt Nam hiểu sâu hơn nữa một điều mà lâu nay hiếm khi có dịp để khám nghiệm. Đó là cách làm việc và thái độ của một số vị trong hàng Giáo phẩm Việt Nam, Hội Đồng Giám mục VN nói chung.

Tóm tắt nét lịch sử tình hình giáo gia Ba Lan và Việt Nam

Đa số của Ba Lan với 95% là người Công giáo là một quốc gia đã có nhiều kinh nghiệm sống với chế độ cộng sản.

Trong lịch sử, quan hệ giữa Ba Lan cộng sản và Việt Nam ngày xưa là mối quan hệ “đồng chí, anh em trong phe XHCN”. Vì vậy ngay cả một tôn giáo, chính phủ cộng sản Ba Lan cũng đã giúp đỡ VN thời nhà nước này còn trong trạng thái.

Nhưng năm dòng người di cư vào Nam cộng linh mục và giáo dân khá nhiều, nhiều người không có linh mục coi sóc. Khi đó đoàn linh mục “quốc doanh” Ba Lan đã được phái đến Việt Nam. Cũng thời gian đó, Việt Nam đã lập ra cái gọi là Ủy ban Liên lạc Công giáo gồm những linh mục “quốc doanh nội” để đón tiếp và tạo điều kiện cho các “đồng chí” linh mục Ba Lan hoàn thành “nhiệm vụ quốc tế vô sản” tại Việt Nam dưới vĩ Công giáo.

Hồi đó Đức Giám mục Trần Nhữ Khuê đã nhận được không hợp tác, không đồng ý cho đoàn

“Chúng ta phải nói to lên” và “số im lặng đáng ngờ”

Tác Giả: Song Hà

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 13:55

“linh mß c cán bß quß c tß” này tß do làm lß. Nhß các “linh mß c quß c doanh nßi” đã “vßn đßng” bßng nhißu cách nên “tß công tác” đß c vào ß trong mßt phòng cßa Tòa Giám mß c Hà Nßi, nhßng chß đß c làm lß trong mßt phòng nhß và các giáo dân, linh mß c VN không đß c ai xem lß.



Dù sau đó đoàn này cũng đã đi mßt sß nßi cßp phát áo lß, chén đßng mình thánh và các vßt đßng tôn giáo... nhßng xem ra không “đßt hàng”. Vì vßy, chß mßt thßi gian ngßn đã kßt thúc chuyßn công tác làm nghĩa vß quß c tß đß “lên đßng vß nßc”.Chuyßn “công tác” đã thßt bßi bßi sß nhìn xa trông rßng cßa hàng giáo phßm Hà Nßi.

Thái đß đó cßa cß GM – Hßng Y Trßnh Nhß Khuê đã đß lßi cho Giáo phßn Hà Nßi ngày nay mßt truyßn thßng “nói không vßi đßn kết” là vßy.

Nghe đâu ông Nguyßn Thß Thßo chß tßch Hà Nßi cũng đã đß c đào tßo tßi Ba Lan, bßng cßm áo và tißn cßa cßa giáo dân Ba Lan thßi Cßng sßn. (Nhß đã nói dân Ba Lan gßn nhß 100% là công giáo)

Còn nhß, mßi đây ông Nguyßn Thß Thßo đã đßn Ba Lan và “trân trßng mßi Thành phß Vacsava tham gia các hoßt đßng kß nißm 1000 năm Thăng Long - Hà Nßi, trân trßng mßi Bà thß trßng cùng các đßi bißu cßa Vac-sa-va đßn Hà Nßi đß kß nißm Đßi lß 1000 năm”.

Không rõ là mßt thßi gian nßa, chính quyßn Vacsava thßi hßu cßng sßn có sang theo lßi mßi cßa ông Thßo hay không? Và bà Thß trßng sß nghĩ gßi khi ngày hôm nay cß nßc Ba Lan đang cßu nguyßn cho tôn giáo Vißt Nam.

“Chúng ta phải nói to lên” và “sẽ im lặng đáng sợ”

Tác Giả: Song Hà

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 13:55

Những người công giáo Ba Lan cũng đã có một thời kỳ kinh nghiệm khi trải qua giai đoạn căng thẳng trên đất nước mình nên họ rất hiểu hoàn cảnh Giáo hội Việt Nam hiện nay và đã cất lên tiếng nói cho cộng thể giới biết về Đấng Chiêm, về Giáo hội Việt Nam

Đức Giám mục Tarnowski Wiktor Skworc, chủ tịch Ủy Ban Truy cập Giáo cộng hòa Hội Đấng Giám Mục Ba Lan trong cuộc phỏng vấn dành cho báo chí và các đài truyền thanh, truyền hình trong khuôn khổ ngày Hiệp Thông, Liên Đới và Cộng Nguyện cho Giáo Hội tại Việt Nam đã nói: “chúng ta phải nói to lên cho mọi người nghe là Giáo Hội đang bị bách hại tại Việt Nam, và chúng ta không thể cầm nín như một người bợ đỡ”.

Đức Lữ cộng hòa một Giám mục tại Ba Lan, một đất nước “cộng cộng sự” cách xa Việt Nam tôi thấy băn khoăn .

Những chuyên viên Việt Nam cộng hòa giáo hội Việt Nam thì một mặt chỉ đến về Giám mục tại đất nước Ba Lan? Biết đâu không khéo, ngày mai “người phát ngôn Bộ Ngoại giao” lại lên tiếng phản đối là “can thiệp công việc nội bộ” thì không, biết đâu bà Thủ tướng Vacsava lại không thể vào được VN vì “cấp độ chi tiêu quá” thì sao?

Và cộng hòa giáo hội Ba Lan nữa, chuyên viên Việt Nam đã có Giáo hội Việt Nam lo, cộng cộng gì họ “xía vào” đây để phục tạp? Việt Nam cũng có một Hội đồng Giám mục chứ đâu phải như Lào hay Apganistan? Và HĐGMVN vẫn hoạt động, vẫn tiếp hành đầu đầu chủ đầu đã nghe họ hoạt động?

Những, người ra mặt biết rằng: Vẫn có một giáo hội hoàn vũ sống đúng tinh thần “Hiệp nhất, thông công”.

“Chúng ta phải nói to lên...” và “sẽ im lặng đáng sợ”

Vì những vấn đề mà giáo hội công giáo Việt Nam đang gặp phải, những cộng sự bị chiếm đoạt từ lâu vẫn là điều nhức nhối. Giáo dân bị đánh đập, một đầu Năm Thánh Linh mục thì các linh mục đã nhận được những trận đòn tủa máu, gây xôn xao. Hội Đồng Mục sư bị bắt gặp gây náo, Đức Mục đi tù, rồi một đầu Năm Thánh 2010 thì Thánh giá là biểu tượng linh thiêng nhất cộng hòa người Ki tô cũng không thoát khỏi những nhát búa rìu, tan nát...

Tất cả đều như một bức “sẽ im lặng đáng sợ” hay nói như giáo dân hôm nay là “sẽ im lặng đáng sợ” cộng hòa HĐGMVN.

“Chúng ta phải nói to lên” và “sẽ im lặng đáng ngờ”

Tác Giả: Song Hà

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 13:55

Vì vì c Đ ng Chiêm, khi Thánh giá đã b đ p tan, đã có m t s ph m Thánh t i đó, HĐGMVN cũng “bình chân nh v i”, coi nh chuy n đó là “Cháy nhà hàng xóm” đã đ c báo chí nhà n c l i đ ng tri t đ và coi đó nh m t th ng l i c b n c a “qu n lý nhà n c” đ i v i tôn giáo. Ph i chẳng đ hi u đ c đ i u này, cũng là m t s m u nhi m?

Hãy nghe m t t báo là tên lính xung kích trên m t tr n đánh phá Giáo h i công giáo t Nam ra B c vi t: “Và cho dù các t báo m ng ph n đ ng liên t c h i thúc, th m chí thóa m , nh ng H i đ ng Giám m c Vi t Nam cũng không hi p thông ... h ng hành đ o c a H i đ ng Giám m c Vi t Nam đã đ ra là “kính Chúa, yêu n c”, “s ng t t đ i, đ p đ o”.

Ai c tình chia r kh i đ i đoàn k t dân t c thì đã rõ, ai t nhiên đ p bi u t ng ni m tin đ gây nên n i này thì ch c HĐGMVN bi t h t. Nh ng nh ng dòng trên, nh nh ng l i ca ng i, đ ng viên khuy n khích HĐGMVN s ng “t t đ i, đ p đ o” và “kính Chúa, yêu n c” mà b r i nh ng anh ch em trong gia đình mình đang b bách h i.

Khi Ban biên t p trang web HĐGMVN đang phân tr n “Lên ti ng hay không lên ti ng” nh m t l i bi n minh cho thái đ c a mình, thì t m t góc tr i châu Âu xa xôi, có m t Giám m c đã kêu g i m i ng i “Chúng ta c n ph i nói to lên cho m i ng i nghe là Giáo H i đang b bách h i t i Vi t Nam, và chúng ta không th c m nín nh ng b đ c...”
Nh ng l i này nghe h n chói tai nhi u ng i.

Ph i chẳng Đ c GM châu Âu kia đã không hi u r ng c n ph i im l ng, m c k nh ng đau kh mà giáo dân linh m c VN ph i ch u, ông c chui vào chăn cho m là xong. Giáo h i này là Giáo h i c a Vi t Nam ch đâu ph i Giáo h i c a Ba Lan hay c a Châu Âu?

T i sao có hai thái đ khá ng c nhau nh v y? Ph i chẳng Đ c GM Châu Âu kia đã đi ng c l i “đ ng h ng đ i tho i” “s ng phúc âm gi a lòng dân t c” ho c “đem yêu th ng vào n i oán thù” và bây gi là “M t giáo dân t t cũng là m t công dân t t” mà m t s ng i v n dùng nh lá bùa khi c n dấn vào mi ng đ im l ng, k c m t s ĐGM?
Th c ra đâu ph i th . Chính các GMVN đã xác đ nh r t rõ nh ng đ i u c n có, nh ng vì c ph i làm trong Giáo h i Vi t Nam, đ c bi t là trong Năm Thánh 2010.

ĐGM Nguy n Văn Nh n: “Năm Thánh này giúp chúng tôi đ t tr ng tâm vào Đ c Kitô và vào căn tính c a Giáo H i: m t «Giáo H i hi p thông » trong đó t t c các thành ph n liên k t v i nhau”.

Không hiểu là “tất cả các thành phần” như là Đc GM Chrch HĐGM nói có bao gồm các Giám mục không? Hay chỉ bao gồm các giáo dân? Và Giáo Hội mà Đc GM Chrch nói đến là “Mặt” giáo hội Việt Nam hay chia ra từng Giáo hội như đức lữ p đđ thđ c hiđ n “hiđ p thông” như là Ngài đã nói ở trên? Có phải câu: “Liên quan đến từng vị vị c c thđ tđ i tđ ng đđ a phđ đ ng, hđ n ai hđ t, vđ giám mục sđ tđ i vđ a là ngđ đđ i có trách nhiệm chăm sóc mặt phần Dân Thiên Chúa tđ i đây (x. GM sđ 11) vđ a là ngđ đđ i nđ m rõ tình hình và bđ i cđ nh cđ a vđ n đđ , chính ngài là ngđ đđ i đđ a ra quyđ t đđ nh cđ thđ đđ giđ i quyđ t” là câu trả lđ i rđ ng cái “Giáo hội” mà Đc GM chrch nói trên chỉ là các giáo hội chia nhđ cho tđ ng đđ a phđ đ ng? Hay c giáo hội đó chỉ là các giáo phận miền bắc cùng với Giáo phận Komtum xa xôi mà thôi?

Nhđ ng câu hỏi này, may chăng chỉ có thể giđ i thích đđ đ c bđ ng hành đđ ng, và nhđ ng hành đđ ng vđ a qua cđ a HĐGM thđ t khó hiểu đđ giđ i thích nhđ ng đđ đ u này mặt cách thuyết phđ c.

Cũng thđ t khó hiểu hđ n, khi đđ đ c hỏi vđ “tđ do mình chđ ng đđ c tin đ VN” Đc GM chrch HĐGMVN đã nói rđ ng: “Biđ n cđ hôm 24 tháng 11 năm 2009 vđ a qua đã là câu trả lđ i. Nđ u bđ đ c trên đđ đ ng tông đđ thì Chúa Thánh Thđ n giđ i thoát và thúc đđ y chúng tôi làm chđ ng. Đó là đđ đ u không ai có thể ngăn cđ n nđ i”.

Vâng, biđ n cđ 24/11/2009 là câu trả lđ i cho sđ “tđ do mình chđ ng đđ c tin công giáo đ VN”, nhđ ng biđ n cđ đđ p tan Thánh giá hôm 6/1/2010 có đđ y đđ tđ “cđ n và đđ ” đđ phđ i nói lên thái đđ “Làm chđ ng đđ c tin” hay không?

Hãy bđ i đđ p tan Thánh giá là đđ đ u không quan trđ ng?

Chỉ c không phđ i thđ . Bđ i cũng chính Đc GM Chrch nói rđ ng: “ngđ đđ i kitô hđ u chúng ta tuyên xđ ng Thánh Giá là Nguđ n đ n Cđ u Đđ và là Vinh Quang cđ a chúng ta”. Vđ y khi Nguđ n đ n Cđ u đđ bđ đđ p nát, bđ lđ ng nhđ c bđ i nhđ ng bàn tay nhđ p nhđ a vô đđ o, cđ sao “chúng ta” lđ i im?

Hay lđ i là vì “Chúa Thánh Thđ n” chỉ a “giđ i thoát và thúc đđ y”? Ai? đđ đ u gì đã “ngăn cđ n” đđ đ c sđ cđ n thiđ t phđ i làm chđ ng cho Thiên Chúa, rđ ng Thánh giá là biđ u tđ đ ng linh thánh, là tình yêu thđ đ ng cđ a Đđ ng cđ u đđ không có bđ t cđ ai đđ đ c nhđ c mđ và xúc phđ m?

“Đem yêu thđ đ ng vào nđ i oán thù” là mặt cách hành đđ ng đúng theo lđ i rđ n cđ a Thiên Chúa, nhđ ng không có nghĩa là đđ đ u đó ngăn cđ n chúng ta cđ t lên tđ đ ng nói đđ tôn vinh Thánh giá và tuyên xđ ng mđ u nhiđ m Thđ p giá cđ a Con Thiên Chúa trđ đ c sđ đđ và sđ phđ m Thánh.

Chính vì vđ y, nhđ ng lđ i hoa mđ , đđ p đđ đđ n đầu đđ giđ i thích cho sđ “im lặng đáng ngờ” khi Thánh giá bđ nhđ c mđ , bđ đđ p tan thì đđ đ u không thđ chđ p nhđ n đđ đ c, dù đó là ai.

Nói vđ hiđ n tình tđ do tôn giáo đ VN, Đc GM Chrch nói: “Ngày hôm nay chúng tôi có tđ do

“Chúng ta phải nói to lên” và “số im lặng đáng sợ”

Tác Giả: Song Hà

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 13:55

hơn một chút, cũng là nhờ sự hi sinh của nhau hơn. Nhà nước thời không còn gì phải sợ tôn giáo nữa, vì tôn giáo đó là để phục vụ”.

Chúng tôi nghĩ rằng Đäc GM đã nhầm, chắc là bao giờ nhà nước cũng sợ tôn giáo, chứ có tôn giáo và chứ có sợ tôn giáo sợ nhà nước mà thôi. Chúng mình đi u này không khó, nhưng khi HĐGM họp xong đi u đến dinh chào quan chức nhà nước để báo chí đăng tải lại. Đó chứ có các quan chức nhà nước nói nhưng đi u đi y báo còn các GM trong HĐGMVN chứ có bắt tay, cäi và... cảm ơn mà thôi. Ít khi có bắt tay thông tin là các GM đã nói để nhäng gì khi đó.

Vậy thì đâu phải nhà nước sợ tôn giáo? Hay thậm chí bất kỳ, tôn giáo chúng có gì đáng sợ, nhất là công giáo. Staline, một lãnh tụ cộng sản khét tiếng từng nói: “Giáo hoàng để cäy sự đoàn”?

Chúng nhân hay Thay đổi?

Trong một loạt bài giảng rất hùng hồn của một vị Giám mục khi còn là linh mục, có bài giảng rằng: “Đäc Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã nói: “Ngày nay, người ta không còn thay đổi mà người ta cần những chúng nhân””. Tôi đã từng nghe đi nghe lại nhiều lần bài giảng đó, và cứ nghĩ rằng, nếu vị này để lên chức Giám mục, nghĩa là có quyền, có trách nhiệm lớn hơn, Giáo hội chúng ta sẽ có một chúng nhân. Không hiểu vì sao hôm nay sự thực hiện mình là thay đổi hay sự là chúng nhân trong HĐGM?

Khi Thánh giá Tam Tòa bước đi, bước nhäc mà, hãy đến một vị Giám mục có liên quan, chúng tôi để cäträi rằng: “Tôi đã làm hết nhiệm vụ của mình, và vì tôi là Giám mục, nên không để cä phép có tiếng nói riêng của mình. Tôi là giám mục phó và để ng sau Đäc Giám mục”? Khi để cä hỏi: “Trước khi là Giám mục, Đäc Cha có là giáo hữu Kitô không”? Thì Ngài đã im lặng và khó chịu, trong khi vị cä Ngài “làm hết nhiệm vụ của mình” là gọi đến cäm ơn Giáo phận Vinh đã lên tiếng, vậy là hết.

Vậy rồi khi lên đến Giám mục Chính tòa, sự kiện Đäng Chiêm xäy ra, chứ cũng chưa ai nghe một lời nào từ Ngài, không biết bây giờ Ngài đang để ng và làm việc sau ai?

Nhưng sự kiện liên tục hàng ngày với Việt Nam trên khắp năm châu, hàng ngày với Giáo xứ như bé Đäng Chiêm với biết bao tiếng Thánh giá bước đi là một hiện tượng. Một hiện tượng lạ lùng ở Việt Nam, nhưng không lạ khi chúng ta hiểu rằng: Với niềm tin của mình, chúng ta đang có một giáo hội hoàn vũ hiệp nhất, thông công và đầy tình liên đới. Đó chính là thực hiện lại Chúa Giêsu đã dạy: “Anh em hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương anh em”.

“Chúng ta phải nói to lên” và “sẽ im lặng đáng ngờ”

Tác Giả: Song Hà

Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 13:55

Đã kết thúc bài viết này, chúng tôi muốn nói đến Giám mục Phụng tá Sài Gòn Nguyễn Văn Khảm trong Thánh lễ tại Nhà Thờ Chính tòa Đà Lạt ngày 29/1/2010: “Ngay cả Công giáo chúng ta hiệp thông với nhau không phải để gây thanh thế hay vì bất kỳ mục đích nào khác, mà để nhìn nhận chính vì đó là dòng chảy của tình yêu, là điều ưu việt tự nhiên như những cánh chim, gió thổi thổi, mây phải bay: Sự hiệp thông của tình yêu”.

Và: “Nhà Thờ Chánh Tòa Đà Lạt còn quen gọi là Nhà thờ Con Gà. Hình ảnh này khiến tôi liên tưởng đến tiếng gà gáy trong Phúc âm, tiếng gà thóc thức dậy tâm hồn của một Phêrô chịu Chúa”
Xin cho Hội Thánh Việt Nam luôn sám hối và luôn sống trong “Mưu nhiêm – Hiệp thông – Sống” của Năm Thánh 2010.

Ngày 6/2/2010. Tròn một tháng Thánh giá Đền Chiêm bái đền p tan bái công sơn